

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה והא עלה וכו' אינו חשוב האי פיגול וכו' כשאר פיגולים אינו מביא וכו' וקש"א לרז גידל ומשני אמר לך רז גידל כ"ל והד"א: (ג) ד"ה דבני הכל וכו' וקמני לעיל קדש הלזם:

רבינו גרשום

למי בוריקה חילקך גיט
 ונתן ומביאו לירי מעלה
 ולא פגלו אלא בשמיטה
 לחורוה אלא הוה פגול גמור
 דאז דאמר רב גידל אמר
 מביא לירי מעלה דיפגול
 חגי בוריקה; ודא. חגי
 עלה לחורוה דקומץ
 אס אחריס מביא לירי פגול
 השויס במחשבה דקמצי
 לחורוה; ודא עממי. קומץ
 עצמו לא כיש ואמרי
 חתם בוביס אמר קאמר
 הכי קאמר אס איני מחקבל
 כלומר אס איני שובס אה
 לחורוה דקומץ לא פגול
 פגור דכיון שהעלו למזבח
 מקור פיגולו היאך קאמר
 אחריס לירי מעלה השויס.
 אלאמ ברמחשה דקומץ
 לחורוה חי פגול גמור. חזיה
 במחשבה דשמיטה לחורוה
 וקחתי שני חלחם דמביאו
 לירי מעלה וקשיא אה
 גידל: אמר קר רב גידל. אה
 נא אס אחריס מביא לירי
 פיגול. לא אז דאמר ברמחשה
 לחורוה אלא חי פגול
 קמצי וירי חתחתה חלחם
 אבל לא חי פיגול עד
 דיפגול בכלולה דערבות:
 דאמר חילק. מפרך כל
 דרביס חתמינ: מחלוקת
 ורבותיה ורבותיה בשות
 ערבות. ואוקומינן וחס כסון
 שאסו רירי שותס חסין
 ששוי ואלכולי חורו לומנ

והוא. עלה דההיא דקומץ פיגול קתני אם אחרים מצית ליד פיגול כלומר
השעירים במחשבה דקמליה תלודה הוא ענמו הקומץ לא כ"ש ואמרין הסם
בבצממכת וצחים (מג.) מאי קאמר ה"ק אם (א) (אינו) חשבו ו צבאי פיגול דפגל
דקומץ תלוד כפגול גמור (א) דקיון (א) דעלהו למזבח דפקע (א) פגולו ממנו
כשאר פיגולים היףא מצית אחרים
והא קתני (א) אם אחרים
עצמו לא כ"ש הא נמי
פיגול אמר ליה רבינא
(ב) מחלוקת בשתי עוב
שוות סימן ראשון חור
למקומו אבל בעבוד
עירובי מחשבות הוא
מילתא (א) כעבודה
חא הכי גבי תורה (א) נמי
ליפסל דבעי שריפה
לעולם מועלין בו לאו
ליה לא דלא זרק הדם
למימרא אלא לעולם
בעולה אי בעולה פש

[illegible]

סיפא ודאי מקשיע ליה דודאי בחטאת מיירי ואפילו הכי קאמר ללא חטאי
וסופא בחטאת ירשא נמי בחטאת ^(א) והשאלה היא כיצד נמא ינו להדי' דרי
סיפא מקשיע ליה דילמא שאני זריקה דלאחר לניה מוסיקה דלאחר פיגול
בדידי אלא שע"י חסרון מעשה הוא לא מהני זריקה לאפקוקי מידי מעלי
על כרחק מיירי בחטאת ולאחר זריקה דאי בעולה מאי למימרא ואומר

יהודה סבר אה מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגורל חזוין' עליו כרת. וכח"א ואן רבנן געירוב מחשבת חזוין' למקום בבית אפילו בן עבודת פסול ואן שחציה חישב בן חזן לזמנה חזוין' למקום: דברי חז"ל עירוב מחשבות. ופסול סימטין ב' עבודת מסע דקסבר שנה לטעישה מחשבותיו שן שן חטם טעין אפילו כדן דרבי' יהודה אה מחשבת זמן קדמה למחשבת חזוין' פיגורל. אלמא במחשבת טעישה לחודה אמאי קדש חלם: אמר רב גידל. כדן אה נמי אפמר במחשבת טעישה לחודה פיגורל אלמא למפרע א' עבודתה אחת עירוב מחשבות אה ב' עבודתה אבל טעישה לא היה פיגורל ושיקוף לא היה דמאי קדש חלמם דקמאר לאו לחיובי מבטלה אע"ז הדחשה היה פיגורל א' עירוב מעלין בן בורא אף על גב דאירודקס דלשם פיגורל חזוין' כדן גידל דקמאר פיגורל א' ב' אלמא לערוב דקמאר מריי. ואפילו חלם א' מסייע ליה דן חטא גידל דערלום חלמם:

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

עמנו לא כ"ש סיומא יז מילתא דלעיל הוא ליתן טעם למה פסקה פיגור ויפ' ב"ש בזמנים (דף מג.) הוא ופיך' החם מאי קאמר ומשני הכי קאמר אס' אינו יז מקבל בפנים היאך יציא אחרים לדי פיגור כלומר ע"כ יז קעב פיגור דאס הוא פיגור כעמנו ע"כ ה' המוחבב חל על עפרא בעלמא הוי יזע' ולא קרנן וא"כ היאך מציא השיריים לדי פיגור הא בעינן כהרצאת כשר אלמא השמע שחל הפיגור משעת קמינא והוא הדין בזבז שחל משעת שמינא דאי ס'ד' דלוינו חל עד שעת זריקא וכן בזמנות עד שעת הקטרה אס' כן הכי מוכיח עולא דעפרא בעלמא הוא אס' לא פקע הפיגור דילמנא לעולם לא פקע ומ"מ חל הוי עפרא בעלמא שהיז אין הפיגור חל עד שעת זריקא וכן בזמנות בשעת הקטרה קומץ שאז הוא מתיר השיריים והשתא חלו תרייהו הא אהדי היתר שיריים ופיגור ומשני הא נמי איסורא דמייתי לדי פיגור כלומר לעולם אס' הפיגור חל עד שעת זריקא ומכל מקום מוכיח עולא שפיר שפקע פיגורו דכיון דאיסורא דמייתי לדי פיגור

שחיטה לא לאו דפקע פיגול הוה לן לאחשביה עפרא והוה לא קרבו ממירוי:
ור"א אמר אייפא מחלוקת בשתי עבודות ב'ל' בסוף פ"ב דנזחים (דף כט):
הא גבי הא דתקן ר' יהודה אם מחשבת הזמן קדמה לאחשבה
המקום פיגול וחשיבין עליו כרת או לא פסול ומכ"א אחד או וחדש או
פסול ואמר איילפא מחלוקת בשתי עבודות כגון דלמך סימן ראשון חוץ
לזמנו וסימן שני חוץ לתקומו ופלגי ר' יהודה ורבנן לא מחפגל כתיב ממיר
דריב' יהודה אימת ליה מפגלגל ורבנן לית להו מפגלגל אבל בעבודה אחת
לדריב' עירוב מחשבתה יהו ואין כתיב פיגול אחת (ס"ט) שעת הפיגול משעת
שחיטה דא"ס ד' דליתו חל עד זריקה אם כן בשתי עבודות נמי ליהוי עירוב
מחשבות שהרי אין הפיגול בזמנו ראשון עד שעת זריקה והרי לך מחשבת
המקום קדמה ומשני לבי זריק איגלגל מילתא כי' כלומר יניח אמרינן בשעת
זריקה איגלגל מילתא למפרע שחל הפיגול משעת זריקה הלכך מחשבת
הזמן קדמה אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות כלומר בכל ענין דמירוי
משמתינו אי כדמפרש לה ר' יוחנן בעבודה אחת אי בשתי עבודות כדמפרש
לה איילפא: **א'** הבי גבי תורה נמי. כלומר מילתא נמי ולבי זריק איגלגל
מילתא למפרע דהפיגול חל משעת שחיטה וא"כ יוז אחא אי חוץ זריקה
פיגול מנפיק ליה מעילה ר' יהיז דלמירינן דהשחית אהן:

(6) **אֵלֶּה** מֵאֵי קִדְשׁ הָאֵלֶּם אֲזַי חֲזִיבִיחָהּ בְּמַעֲיָהּ. אִינוּ רָלָ לַעֲנִין מַעֲשֵׂה
 לְהֵלֶם דֵּהָ פִירְשֵׁי לַעֲלִי דְלֹא שִׁיךְ צִיחַ מַעֲשֵׂה אֵלֶּם הִ"ק לֹא
 תִּמְנָח דְּשִׁנִּין לַעֲלִי צִוְרִיקָה אֵלֶּם דְּקִדְשׁ הֵלֶם לִפְסָל צִטְבוֹל יוֹם וּמְחוּסָר
 מִפְּרִים וְצִלְתֵּי נִשְׁחִיטִם פִּיגוֹל מִכָּל מָקוֹם לֹא מִהֲנִיחָ וּזְרִיקָה (7) (פִּיגוֹל)
 לְחֲזִיבִיחָהּ בְּמַעֲשֵׂה בְּקִדְשֵׁי קִלִּים: **רִיבָא** מִבְּעִין צִיחַ הַפִּיגוֹל אֲזַי
 מִבְּעִינָן בּוֹ אֲזַי (8) אֲעֵי דְדוּרִיק. כְּלוּמָר אֵלֶּמָּה כִּינן דְּפִיגְל אֲזַי הַזְרִיקָה
 מִזִּיאָחֶסוּ מִידי מַעֲשֵׂה וּמִיירִי בְּקִדְשֵׁי קִדְשֵׁי וְהוּא כִּסּוֹ לְרֹב גִּידָל: **אִי** אֲזַי
 וּדְרִיק מֵאֵי צִמְיִירָא פִּשְׁיָא דְּמִבְּעִינָן, וְזִמְתָּ דִּלְמָה הָא קִמְ"ל לֹא אֲמַרְינָן כְּמֹנָן
 דְּחֻגְגִּינָהוּ דְּמִי וְלֹא קִינִין צִוְרִיק בְּהוּ קִדְשֵׁי הָא יִי"ל דֵּהֵיב קִלְמָר מֵאֵי לִמְיִירָא וְאִמְנָא
 קִמְתָּ לַעֲלֹם פִּלְשָׁם לִמְנֵי הַפִּיגוֹל מִבְּעִינָן וְיִתּוּ לֹא יִי"ל: **בְּעִיָּה** מֵאֵי צִמְיִירָא
 פִּשְׁיָא. דְּמִבְּעִינָן דֹּאפִּילוּ לֹא הִתֵּחַ נִפְגַּלִּת מִבְּעִינָן בְּ עַד שְׁתַּחֲלָ לְצִית הַדָּשָׁן
 (9) דְּכֹאֲמַר לְקַמְן (דף טו). וְעוֹד תֵּינֵי כו' אֵלֶּם אִי אֲמַרְתָּ צִטְבוֹל כִּרְיָחָ לִמְיִירָא
 כְּלוּמָר פִּשְׁיָטֵל דְּלֹא מִהֲנִיחָ וּזְרִיקָה (לְהוֹיָא) מִידי מַעֲשֵׂה אֲפִילוּ לֹא לֵן דֵּמָה
 אֵלֶּם וְדִאי מִיירִי בְּחֻטָּאֹת דֹּאף לֵן אֲבִי צַדִּיק דֵּמָה וּזְרִיקָה מִזִּיאָחֶסוּ
 מִידי מַעֲשֵׂה מִ"מ כִּי לֵן דֵּמָה דֹּאף נִעֲשִׂית הַזְרִיקָה בְּפִסּוֹל כִּי מִהֲנִיחָ הַזְרִיקָה
 לְאַפְזִיק מִידי מַעֲשֵׂה וְסִלְקָא יוֹ, דְּעַפְרָן שְׁתַּחֲלָ דְּהוּאֹל הִדִּין לְזִרְיקָה פִּיגוֹל
 וּזְרִיקָה הִנְעִשִׂית בְּפִסּוֹל לְהוֹיָא מִידי מַעֲשֵׂה רִישָׁא מֵאֵי כְּלוּמָר נִימָא הוּאִיל
 אִי הִינּוּ וּזְרִיקָה פִּיגוֹל סִיפָא וְדִאי מִסְּעִיעַ לִיָּה כְּלוּמָר וְכִי וְדִאי יִתּוּ הוּא
 קִלְמָר מֵאֵי שְׁנָא וּמַשְׁנֵי הִלְגָּה דְּעִבִיד צִידִים כו' לֹא דוּקָא יִתּוּ מִנִּי צִיחַ
 כו' וְאֵם תִּאֲמַר מַה צִּיךְ אִי לֹא מִסְּעִיעַ סִיפָא מִ"מ רִישָׁא מִסְּעִיעַ לִיָּה דֵּהָ
 צִי רִינּוּ עַל דְּרִישָׁא וְדִאי יֵשׁ לְחֹתֹת דְּלֹא מִסְּעִיעַ לִיָּה ט"ז דְּלַעֲלִי מִיירִי
 בְּחֻטָּאֹת

במפגשין בחצי: **נ**ן אלמא שחל הפיגול: **נ**ן כלומ מ"מ בשעת זריקה איגלא: **נ**ן וא"כ הכא הדק"ל לעיל בשמעתא קמיתא דפשיטא הוא דגבי פיגול כיון דאם עלו לא ירדו דלא הוי כמאן דחנקניהו: **נ**ן **נ**ן סייעתא ממש להדיא: **נ**ן ודאי דסיפא הוא מסייע: **נ**ן לאו דוקא עביד בידיה אלא: **נ**ן ליה ד

(א) נראה ד"ל ואעפ"כ חייב על

ד. שיטה מקובצת

[illegible]

(א) נראה דנ"ל ואעפ"כ חייב על הלחם משום מעילה וקשיא וכו'.